

PLEEGGROOTOUDERS

‘Het is zwaar maar geeft ook voldoening’

Bep en Jos Verhoeven (63) in Tilburg zijn pleeggrootouders. Zij voeden hun inmiddels elf jaar oude kleinzoon op. Toen zij in 2006 terugkwamen van vakantie, belde hun dochter met de vraag of zij haar zoontje, toen vier jaar, wilden ophalen, want zij moest de gevangenis in. Voor Bep en Jos kwam dat als een bliksemslag bij heldere hemel.

Nu woont hun kleinzoon al zeven jaar bij hen in huis. Zij hadden zich hun leven anders voorgesteld. Bep: ‘Wij hadden nu eigenlijk in Italië moeten wonen. Wij zijn bewust jong met kinderen begonnen, want wij wilden later, als zij groot waren nog leuke dingen doen.’

Zij hebben niet alleen dat Italiaanse avontuur moeten opgeven. Jos heeft zijn eigen zaak moeten sluiten en Bep gaf ook een leuke baan op. Want hun opvoedkundige taak was te zwaar om twee dingen tegelijk te doen. Ook raakten zij hun sociale leven kwijt, want onder hun generatiegenoten vonden zij geen kinderoppas. Bovendien was de jongen zo getraumatiseerd dat hij moeilijk zonder hun begeleiding aan anderen kon worden overgelaten.

Schaamte

Bep en Jos zijn niet de enige pleeggrootouders. Volgens de statistieken zijn er in Nederland ongeveer 20.000 pleeggezinnen. Veertig procent van de pleeggezinnen komen uit de eigen kring (familie, vrienden), en als dat zo is, gaat het vooral (achtig procent) om grootouders die zich ontfermen over een kleinkind. Zij hebben zich in 2008 verenigd in de SBPN, de Stichting Belangenbehartiging Pleeggrootouders Nederland. Er hebben zich ongeveer vijfhonderd grootouderpleeggezinnen aangemeld. Het zijn er veel meer, maar die staan (nog) niet geregistreerd. Schaamte speelt daar bij ook vaak een rol.

Deze pleeggrootouders zorgen zeven dagen in de week en vierentwintig uur per etmaal voor een of meer kleinkinderen. Soms omdat de ouders verslaafd zijn, of omdat ze zijn overleden, of omdat ze psychische problemen hebben.

Opvoedingsvragen

De stichting werkt op vrijwillige basis en stelt zich ten doel de pleeggrootouders op alle mogelijke manier te ondersteunen, zoals met opvoedingsvragen en financiële gevolgen van het pleeggrootouderschap. Jos Verhoeven is secretaris van de stichting en heeft in die functie de nodige

deskundigheid opgedaan over pedagogiek en kinderrecht. Wat als een kleine koffiepraatgroep begon, is uitgegroeid tot een krachtige organisatie.

Als kinderen langer dan een jaar bij pleeggrootouders wonen, op verwijzing door jeugdzorg of kinderrechter, volgt meestal een regeling waarbij de pleeggrootouders de ouderlijke macht overnemen. Eventueel tot zij weer naar hun ouders terug kunnen. Het kleinkind van Bep en Jos is definitief bij hen geplaatst.

Vreemde spagaat

Het is best zwaar, erkennen ze. Zij hebben drie kleinkinderen: twee jongens bij hun dochter en één bij hun zoon. Zij vervullen een vaderrol voor de kleinzoon die aan hun zorgen is toevertrouwd, en zijn opa en oma voor de andere twee. Een vreemde spagaat, zegt Jos. Het blijft hard werken. ‘Het kind heeft er een klap door gekregen, dat hebben ze allemaal’, vult Bep aan. Toen ze voor het eerst met lotgenoten in contact kwamen in het koffieclubje, dachten ze wel: wat hebben wij het goed. Er waren kinderen met borderline, met verslavingsverschijnselen, met geestelijke achterstand. Bep: ‘Dan hebben wij het nog aardig getroffen. We hebben er veel voor opgegeven, maar er is geen alternatief.’ Jos: ‘En dat willen we ook niet. Ja, het geeft ook voldoening.’



Bep en Jos Verhoeven
(63) uit Tilburg voeden
hun inmiddels elf jaar
oude kleinzoon op.

Pleeggrootouders zorgen 24/7 voor hun kleinkinderen

Zij beseffen dat ze niet altijd de taal van de jongere generatie spreken, maar ze hebben ervoor gezorgd dat hun dochter in de buurt woont, zodat haar kind één keer in de week naar haar toe kan. Jos: 'Maar als hij weer bij haar weggaat, zegt hij: "Ik ga naar huis."'

Doen we het goed?

Zoals veel ouders in zo'n situatie hebben zij zich ook wel eens afgevraagd of zij bij de opvoeding van hun kinderen iets niet goed hebben gedaan. En of zij het dan met kleinkinderen wel goed doen. Zij zien nu wel in dat kinderen hun eigen weg kiezen en dat je daar als ouder niet verantwoordelijk voor bent. 'Maar dat neemt niet weg dat de buitenwacht daar soms anders over denkt', zegt Jos.

Hun kleinzoon gaat wel om met zijn broertje dat bij zijn moeder woont. De moeilijkheid is, zegt Bep, dat ze als eenlingen zijn opgegroeid en niet gewend zijn dingen te delen. Hij heeft een achterstand, zowel geestelijk als lichamelijk, die niet meer valt in te halen. Toen hij de

MEER INFORMATIE

De SBPN (Stichting Belangenbehartiging Pleeggrootouders Nederland) is bereikbaar via e-mail: info@pleeggrootouders.nl of telefonisch: 0546-71 44 52

maatschappij moest leren kennen, werd hij voor de tv gezet en moest hij zijn mond houden. Hij is emotioneel verwaarloosd.' Hoe ga je daarmee om? Jos: 'Je moet als pleeggrootouder vooral duidelijk zijn.' Bep: 'De andere jongens zeggen wel eens: "Je bent een lieve opa, maar soms wel erg streng."' □